

عنایت الله راستی زاده
دبیر ریاضی
دبیرستان‌های شیراز

مثلث خیام و تعداد کوتاه‌ترین مسیرها

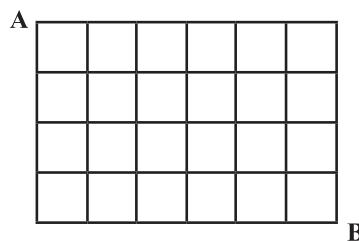
اشارہ

مثلث خیام یکی از زیباترین آرایه‌های عددی است که در تاریخ ریاضیات همواره مورد توجه واقع شده است و ابزاری ساده برای گره‌گشایی از بسیاری مسائل پیچیده بهشمار می‌آید. از سوی دیگر، جایگاه و کاربرد اصلی عناصر این مثلث در مسائل شمارشی است. در این مقاله به شرح روشی ساده برای محاسبه تعداد کوتاه‌ترین مسیرها به کمک این مثلث خواهیم پرداخت.

مسئله: با توجه به تعریف فوق و شکل ۱ تعداد کوتاهترین مسیرها از نقطه A به نقطه B را بایابید.

پاسخ: محل تقاطع هر خیابان افقی (خط افقی) و هر خیابان عمودی (خط عمودی) را یک چهارراه تلقی می‌کنیم و فاصله بین این دو چهارراه متواالی را یک «بلوک» می‌نامیم. در شکل ۱ هر سطرا دارای ۶ بلوک و هر سطون دارای ۴ بلوک است. در صورتی که شخصی بخواهد از A به مقصد B حرکت کند، می‌تواند مسیرهای ترکیبی از چند حرکت به سمت راست (شرق) یا به سمت پایین (جنوب) را برگزیند. به دو نمونه از این مسیرها توجه کنید (شکل‌های ۲ و ۳):

تعريف: شکل ۱ شبکه‌ای از جاده‌ها را نشان می‌دهد که می‌توان از آن‌ها گذشت و از نقطه A به نقطه B رفت. کوتاه‌ترین مسیر از B به B مسیری تعريف می‌شود که در آن فقط می‌توان به راست یا به پایین رفت.

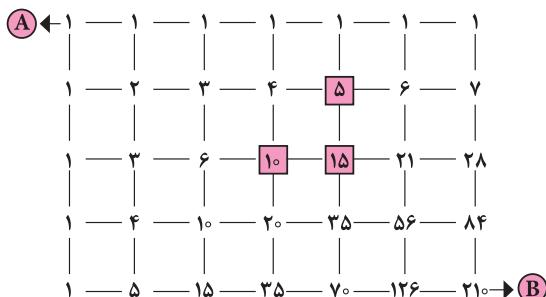

شکل ۱

استفاده از عناصر مثلث خیام برای پاسخ به مسئله

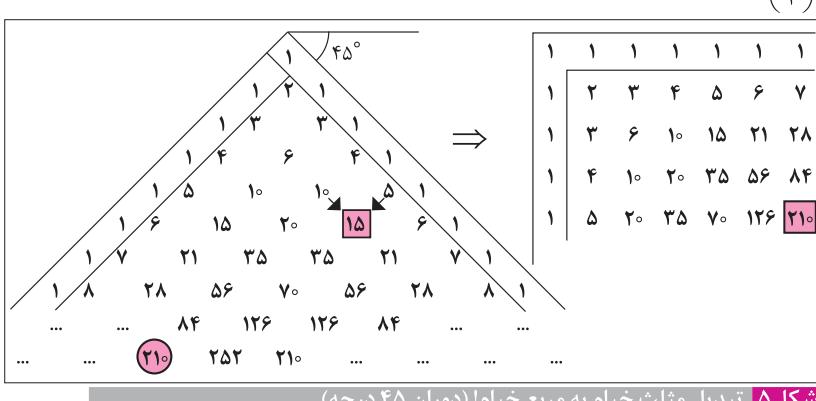
حال به پاسخ همین مسئله به روشنی متفاوت می‌پردازیم. از نقطه A شروع می‌کنیم، برای رفتن به نقطه B بعدی سمت راست A یا پایین A فقط یک راه داریم که نقاط آن را با عدد ۱ برچسب می‌زنیم، با این تفسیر ساده، برچسب تمام رأس‌های واقع در لبه بالایی و لبه کناری (نقطاً مرزی) عدد ۱ خواهد شد. و اما برچسب دیگر نقاط داخل مسیر (چهارراه‌ها) چگونه اتسن؟ به یک چهارراه (نقطه) چگونه می‌توان وارد شد؟

دسترسی به هر نقطه داخل مسیر (شبکه) تنها از بالا یا از سمت چپ ممکن است. به روشی می‌توان دید که مجموع تعداد راه‌های یگانه دسترسی به هر نقطه (چهارراه) عبارت است از مجموع تعداد راه‌های مُنتهی به نقطه بالایی به علاوه مجموع تعداد راه‌های واصل به نقطه سمت چپ نقطه موردنظر. لذا برچسب هر نقطه داخل شبکه مجموعی است از برچسب دو نقطه واقع در بالا و سمت چپ آن. با این توضیح شکل ۱۵ از جمع عدد بالایی (۵) و سمت چپ (۱۰) بدست آمده است.

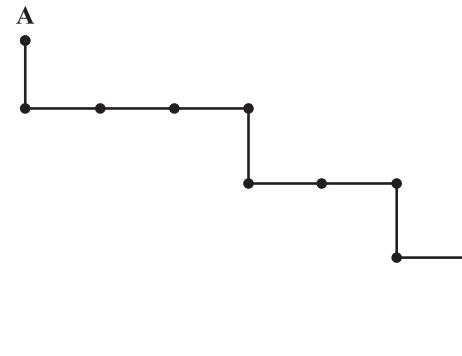

شکل ۴

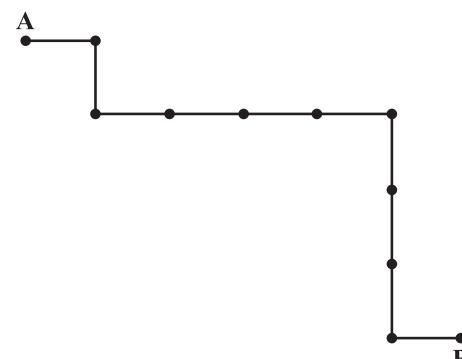
یعنی تعداد کوتاه‌ترین مسیرها از A به B برابر 21° می‌شود که همان (1°) است که از روش قبلی به دست آورده‌یم. نگاه کنید! در کمال خوش‌وقتی برچسب‌ها همان اعداد مثلث خیام هستند که گویا با 45° درجه دوران (مخالف حرکت عقربه‌های ساعت) مربع خیام را ساخته‌اند! (به شکل ۵ توجه کنید!)

شکل ۵ تبدیل مثلث خیام به مربع خیام! (دوران ۴۵ درجه)

شکل ۲

شکل ۳

شکل‌های ۲ و ۳ دو مسیر متفاوت از A به B را نشان می‌دهند. هر مسیر از ۱۰ حرکت تشکیل می‌شود که ۴ تا از آن‌ها به پایین (D) و عتای آن‌ها به راست (R) است. در واقع مسیر شکل ۲ عبارت است از: DRRRDRRRDRD

و مسیر شکل ۳ عبارت است از:

RDRRRRDR

در نام‌گذاری‌های بالا هر R نمایشگر یک حرکت به سمت راست و هر D نمایشگر یک حرکت به سمت پایین (جنوب) است. بنابراین مسئله برمی‌گردد به اینکه به چند طریق می‌توان ۴ مکان (برای قرار دادن D‌ها) از ۱۰ مکان انتخاب کرد که همان ترتیب $\begin{pmatrix} 1 \\ 4 \end{pmatrix}$ است.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

در شکل ۱، خیابان افقی و خیابان عمودی رسم شده بود که تعداد کوتاه‌ترین مسیرها از A به B برابر شد: با

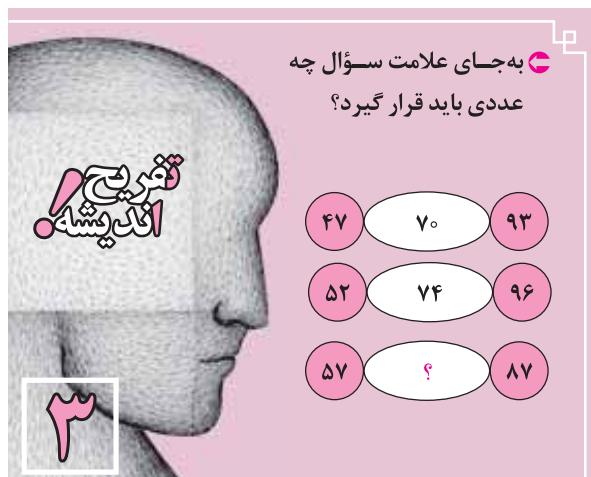
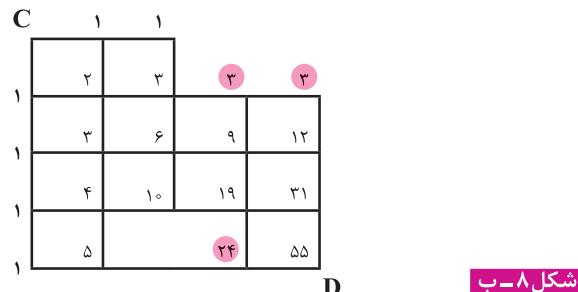
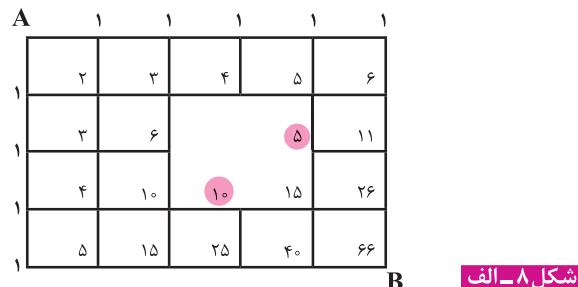
بهطور کلی در یک مسیر با m خط افقی و n خط عمودی، تعداد کوتاه‌ترین مسیرها از A به B عبارت اند از:

$$\binom{m+n-2}{m-1} \text{ یا } \binom{m+n-2}{n-1}$$

طبق اصل ضرب داریم:
 $(\text{تعداد مسیرهای از A به C}) \times (\text{تعداد مسیرهای از B به C}) = (\text{تعداد مسیرهای از A به B})$
 تعداد مسیرهای از A به B
 در نتیجه: $20 \times 6 = 120$

وجود حفره در مسیر

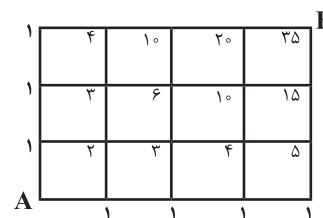
هرگاه داخل مسیر، حفره وجود داشته باشد (وجود میدان در شهر) آشکارا ساده‌تر بودن روش مثلث خیام را می‌توان دید: (ارقام نوشته شده در شکل به روشنی گویای چگونگی محاسبات است). بنابراین تعداد مسیر از A به B (شکل الف - ۸) برابر ۶۶ و تعداد مسیر از C به D (شکل ب - ۸) برابر ۵۵ است. آموزنده است به برچسب‌های نقاط مرزی میدان (حفره‌ها) توجه داشته باشید!

در ادامه به بررسی چند مثال دیگر خواهیم پرداخت:

مثال ۱. تعداد کوتاه‌ترین مسیرها از A به B در شکل ۶ را از دو روش مثلث خیام و اصول شمارش محاسبه می‌کنیم.

روش اول: عدد هر تقاطع از جمع دو عدد تقاطع‌های پایین و راست حاصل شده است. جمیعاً ۳۵ مسیر متفاوت از A به B وجود دارد.

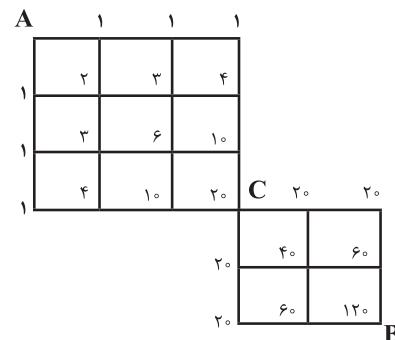

شکل ۶

روش دوم: برای رفتن از A به B باید ۴ بلوک به شرق (E) و ۳ بلوک به شمال (N) طی کنیم. بنابراین تعداد مسیرهای ممکن از A به B متناظر است با یک تبدیل ۷ شی: $\frac{7!}{4!3!}$ که ۳۵ می‌شود.

مثال ۲. مجموع تعداد کوتاه‌ترین مسیرها را برای سفر از A به B با هر دو روش حساب کنید. فقط حرکت به سمت E و S مجاز است.

روش اول: به روش خیام، عدد هر تقاطع از جمع اعداد تقاطع بالا و چپ به دست می‌آید و ۱۲۰ مسیر متفاوت از A به B وجود دارد.

شکل ۷

روش دوم: برای رفتن از C به A باید ۳ بلوک E و ۳ بلوک S را طی کنیم. لذا تعداد مسیرهای رفتن از A به C متناظر است با تبدیل ۶ شی: $\frac{6!}{3!3!} = 20$. برای رفتن از C به B نیز باید ۲ بلوک در جهت E و ۲ بلوک در جهت S طی شود که برابر است با یک تبدیل ۴ شی: $\frac{4!}{2!2!} = 6$.